

La llei del 36 s'anul·là i els propietaris que tornaren es feren càrrec de nou de llurs terres. Els propietaris, que no havien cobrat les parts de les collites des de l'any 36, en general, no les van reclamar. A Castellbisbal, només n'hi va haver un que ho va fer però no se li van pagar. Molts propietaris no van tornar i les terres queden pels arrendataris.

Les parts de la collita a pagar, que estaven a 1/4, s'acordaren directament entre els propietaris i els rabassaires i la majoria les van abaixar.

El moviment rabassaire s'acaba totalment entre els anys 1960-65, quan els pagesos s'han venut les terres per a fer indústries o s'han fet repartidors de vi,...

4.1.2. - "La Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos".

"Realitat I: Perspectives del Cooperativisme a Catalunya", en l'apartat dedicat a "les cooperatives agrícoles" els anys quaranta, fa una introducció sobre el que significaven aquestes entitats.

El paper dels Sindicats Agrícoles després de la Guerra Civil va estar molt migrat. Per una banda, "la legislació en

base a la qual havien funcionat sempre va ésser canviada, passant a una nova que els enquadrava obligatòriament dins la "Organización Sindical" (...), que si bé en el seu funcionament intern no anul·laven les formes democràtiques, és difícil que pugui funcionar una democràcia en un clima social total i absolutament autoritari". (Realitat I ...).

Els sindicats agrícoles queden englobats automàticament dins les "Hermandades Sindicales". Són una estructura que controla als agricultors i llurs activitats, quansevol cosa que el pagès faci ha de passar per l'Hermandad. Els socis no disposen del patrimoni directament i sols poden prendre decisions d'organització interna, totes les altres decisions han d'ésser aprovades per un organisme superior: les Unions Territorials de Cooperatives (U.T.E.C.O.). Les Hermandades s'instal·len en els locals dels sindicats o de les cooperatives.

Per ostentar càrrecs de "mando" s'havia d'estar afiliat al "Movimiento". Això, dona lloc a que es renovin els càrrecs de direcció de les cooperatives i sindicats, doncs la majoria dels seus dirigents havien lluitat contra el Nou Règim.

D'altra banda, ens trobem amb el problema de la reconstrucció dels estralls de la guerra. Els ajuts de crèdit